

STOWARZYSZENIE OBRONA ZWIERZĄT
ul. 11 Listopada 29, 28-300 Jędrzejów
tel. 607-171-458, www.obrona-zwierzat.pl
KRS 0000292939 REGON 260199276 NIP 656-22-72-801
Alior Bank S. A. **75 2490 0005 0000 4500 7398 2092**

“Możemy człowieka ocenić po tym, jak traktuje zwierzęta” - Immanuel Kant (1724-1804)

Jędrzejów, 16.06.2017 r.

Warmińsko-Mazurski

Wojewódzki Lekarz Weterynarii w Olsztynie

za pośrednictwem

Powiatowego Lekarza Weterynarii w Pisz

Odwołanie od decyzji

Na podstawie art. 127 k.p.a., Stowarzyszenie Obrona Zwierząt, KRS 0000292939, organizacja pożytku publicznego, której statutowym celem działania jest ochrona zwierząt, uczestnicząca w postępowaniu na prawach strony, składa odwołanie od decyzji 1/sch/2017 Powiatowego Lekarza Weterynarii w Pisz (zwanego dalej: PLW) z dnia 12.05.2017 r. (doręczonej dnia 01.06.2017 r.), umarzającej postępowanie w przedmiocie wydania decyzji o zastosowaniu środków nadzoru przewidzianych art. 8 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 11.03.2004 r. o ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt, wobec działalności „Schroniska dla Bezdomnych Zwierząt Dworakowski Zygmunt i Grażyna Jadwiga Dworakowska spółka cywilna” Radysy 13, 12-230 Biała Piska.

Decyzję zaskarżam w całości, wnoszę o jej uchylenie i przekazanie sprawy do ponownego rozpatrzenia organowi I instancji.

Uzasadnienie

Zgodnie z art. 105 § 1 k.p.a., gdy postępowanie z jakiegokolwiek przyczyny stało się bezprzedmiotowe w całości albo w części, organ administracji publicznej wydaje decyzję o umorzeniu postępowania odpowiednio w całości albo w części. Z bezprzedmiotowością postępowania administracyjnego w rozumieniu art. 105 § 1 k.p.a. mamy do czynienia wówczas, gdy odpadł jeden z konstytutywnych elementów sprawy administracyjnej, o której mowa w art. 1 pkt 1 k.p.a. Innymi słowy, bezprzedmiotowość postępowania występuje w sytuacji, gdy brak jest któregośkolwiek z elementów konstruujących przedmiot postępowania (sprawę administracyjną), dla zrealizowania którego postępowanie zostało wszczęte, co organ powinien rozważyć w świetle przepisów prawa materialnego mających zastosowanie w sprawie i ustalonego stanu faktycznego w dniu podejmowania decyzji (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 09.11.1995 r., sygn. akt III ARN 50/95), gdy w sposób oczywisty organ stwierdzi brak podstaw prawnych i faktycznych do merytorycznego rozpoznania sprawy (por. wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z 18.04.1995 r., sygn. akt SA/Łd 2424/94). Bezprzedmiotowość postępowania administracyjnego, jako konsekwencja bezprzedmiotowości sprawy administracyjnej, która miała być rozstrzygnięta w trybie tego postępowania, może być spowodowana zarówno przyczynami o charakterze podmiotowym, jak i przedmiotowym, gdyż stanowiąca przedmiot tegoż postępowania sprawa administracyjna jest połączeniem elementów tak podmiotowych, jak i przedmiotowych.

PLW umorzył niniejsze postępowanie, ustalając, iż w sprawie *wystąpiła przesłanka bezprzedmiotowości*. Organ I instancji nie przedstawił jednak żadnych argumentów na poparcie swojego stanowiska, nie wiadomo więc, na jakiej podstawie przyjął, że sprawa stała się bezprzedmiotowa. W wyjątkowo lakonicznym uzasadnieniu decyzji przeczytać można jedynie, iż *nie stwierdzono naruszeń wymagań weterynaryjnych przy prowadzeniu działalności nadzorowanej*. W tym miejscu przypomnieć należy, iż wniosek skarżącego z dnia 10.03.2017 r. w sposób jasny i nie budzący wątpliwości dotyczył nieznanego losu 26 psów przekazanych do schroniska dla zwierząt w Radysach przez Gminę Dąbrowa Białostocka. Tymczasem uzasadnienie kwestionowanej decyzji w żadnym miejscu nie odnosi się do tego nad wyraz konkretnego zarzutu wniosku. Wskazuje to, że organ I instancji nie rozstrzygnął istoty wniosku i nie procedował w jego zakresie, a przynajmniej w ogóle nie przedstawił wyników badania podnoszonej przez skarżącego kwestii. PLW nie ustalił więc losu przedmiotowych zwierząt, ani nie zbadał poprawności prowadzonej przez zarządców schroniska dokumentacji, a nawet jeśli przeprowadził jakies czynności w zakresie wniosku, to nie przedstawił wyników swoich badań.

Ponieważ w ogóle nie sposób ustalić, jakiej materii dotyczy skarżona decyzja, ale z pewnością nie wniosku z dnia 10.03.2017 r., uznać więc należy, że organ I instancji procedował poza wnioskiem, a zapadłe rozstrzygnięcie w istocie nie zawiera uzasadnienia, co nie tylko utrudnia skarżącemu polemikę z nim, ale przede wszystkim stanowi naruszenie art. 107 § 1 pkt 6 k.p.a. i art. 107 § 3 k.p.a.

Wskazane nieprawidłowości związane są z naruszeniem zasad postępowania administracyjnego, wynikających z art. 7, art. 77 § 1 i art. 80 k.p.a. Skoro organ nie dokonał ustaleń co do wskazanych kwestii i nie przedstawił rozważań w tym zakresie w uzasadnieniu decyzji, zatem przedwcześnie podjął skarżone rozstrzygnięcie. Ponadto, decyzja nie realizuje zasady przekonywania ustalonej w art. 11 k.p.a., a sposób procedowania przyjęty w tej sprawie przez PLW bynajmniej nie budzi zaufania jego uczestników do władzy publicznej, co z kolei narusza art. 8 k.p.a.

Z wyżej wymienionych powodów skarżona decyzja nie powinna się ostać w obrocie prawnym.

PREZES
Stowarzyszenia Obrona Zwierząt
Agnieszka Lechowicz